

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6CdoR/3/2025
Identifikačné číslo spisu:	8323200578
Dátum vydania rozhodnutia:	29.04.2025
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:8323200578.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa I. C., narodenú XX. D. XXXX, U., A. XX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné, matky E. C., narodenej XX. D. XXXX, A. XX, U., zastúpenej advokátkou JUDr. Janou Šepeľovou, Námestie slobody 13/25, Humenné a otca J. C., narodeného XX. M. XXXX, S. H. U. XX, štátna príslušnosť J. S., zastúpeného advokátkou JUDr. Annou Drugdovou, Námestie slobody 25, Humenné, za účasti prokurátora, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 8P/54/2023, o dovolaní matky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 26. septembra 2024 sp. zn. 24CoP/41/2024, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 20. novembra 2023 č. k. 8P/54/2023-128 rozhodol, že rozvádza manželstvo E. C., rodenej B., narodenej XX. D. XXXX a J.K. C., narodeného XX. M. XXXX, uzatvorené 5. mája 2013 v J. S., zapísané v knihe manželstiev MV SR - osobitnej matrike T., vo zväzku OM/85, ročník 2013, na strane XX, pod poradovým číslom XXX. Maloletú I. C., narodenú XX. D. XXXX na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že obidvaja rodičia majú právo maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Otcovi maloletej uložil povinnosť prispievať (správne „platiť“) na jej výživu 150 eur mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozhodnutia do rúk matky. Určil, že otec je oprávnený sa s maloletou dcérou stretávať každý párny týždeň od piatka od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod. a každý štvrtok od 16.30 hod. do 18.30 hod. tak, že si dcéru u matky prevezme a po skončení stretnutia ju matke odovzdá a matka je povinná dcéru na stretnutia s otcom pripraviť. Rozhodnutie právne odôvodnil poukazom na ustanovenia § 22, § 23, § 18, § 62 ods. 1 a 2, § 65 a § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „ZoR“ alebo „zákon o rodine“).

2. V časti o úprave pomerov rozvedených manželov k ich maloletej dcére I. na čas po rozvode

rozhodnutím vecne odôvodnil tým, že je v najlepšom záujme maloletej zveriť ju do osobnej starostlivosti matky, s ktorou dlhodobo žije i s prihladením na zistenie, že striedavá starostlivosť o maloletú nie je vhodná pre konflikty medzi manželmi. K schopnostiam a možnostiam rodičov uviedol, že matka maloletej zabezpečuje bývanie, škôlku, oblečenie a voľnočasové aktivity a preto otcovi na základe preukázaných príjmov určil povinnosť na výživné sumou 150 eur mesačne. Pri určovaní styku otca s maloletou bral do úvahy, že sa s dcérou stretával podľa rozhodnutia súdu z 26. júna 2023 každý párny týždeň od piatka od 15.30 hod. do nedele do 15.30 hod. a každý nepárny utorok a štvrtok od 15.30 hod. do 18.30 hod., pretože však matka uviedla, že otec v uvedené dni nedáva dcéru na krúžky, upravil súd prvej inštancie styk otca s maloletou I. na každý párny týždeň od piatka od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod. a každý štvrtok od 16.30 hod. do 18.30 hod., aby maloletá mohla navštevovať krúžky, na ktoré bola prihlásená.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie len „nižšie súdy“) na odvolanie otca rozsudkom z 26. septembra 2024 sp. zn. 24CoP/41/2024 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým maloletú I. na čas po rozvoze zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že obidvaja rodičia majú právo maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, potvrdil a vo výroku, ktorým upravil styk otca s maloletou ho zmenil tak, že otec je oprávnený a povinný stretávať sa s maloletou I. každý párny týždeň kalendárneho roka od piatka od 16.00 hod. do nedele do 19.00 hod. a každý nepárny týždeň kalendárneho roka v utorok a štvrtok v čase od 16.00 hod. do 19.00 hod., počas školských letných prázdnin je otec oprávnený a povinný stretávať sa s maloletou I. v čase od 1. júla od 9.00 hod. do 15. júla do 19.00 hod. a od 1. augusta od 9.00 hod. do 15. augusta do 19.00 hod., počas veľkonočných prázdnin v každom párnom roku v čase od Veľkonočného piatka od 9.00 hod. do Veľkonočného pondelka do 19.00 hod., počas jarných prázdnin určených Ministerstvom školstva Slovenskej republiky v každom nepárnom roku od 1. dňa jarných prázdnin od 9.00 hod. do nedele nasledujúcej po poslednom dni prázdnin do 19.00 hod., počas vianočných prázdnin v každom nepárnom roku od 23. decembra od 15.00 hod. do 25. decembra do 19.00 hod. a od 3. januára od 15.00 hod. do 5. januára do 19.00 hod. nasledujúceho roka, v každom párnom roku od 25. decembra od 15.00 hod. do 27. decembra do 19.00 hod. a od 31. decembra od 15.00 hod. do 2. januára do 19.00 hod. nasledujúceho roka. Matke uložil povinnosť maloletú I. na osobný styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať ju otcovi v určenom čase a mieste určenom. Otcovi uložil povinnosť maloletú v čase začatia styku prevziať v mieste bydliska matky okrem styku v každý nepárny utorok a štvrtok, kedy je otec povinný prevziať maloletú I. v čase začatia styku v školskom zariadení v prípade, ak sa dieťa v predmetný deň zúčastňuje vyučovania. Otcovi ďalej uložil povinnosť maloletú odovzdať matke v mieste jej bydliska. Žiadnemu z účastníkov konania nepriznal náhradu trov konania.

4. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti o zverení maloletej I. do osobnej starostlivosti matky potvrdil ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). K odvolacej námietke otca proti záveru súdu prvej inštancie o nevhodnosti nariadenia striedavej starostlivosti rodičov o maloletú uviedol, že striedavá starostlivosť nie je v záujme maloletej pre narušenie komunikáciu medzi rodičmi. Z vykonaného dokazovania podľa odvolacieho súdu vyplynulo, že konflikty medzi rodičmi nepriaznivo vplývajú na maloletú I., ktorá sa tak ocitá medzi „dvoma mlynskými kameňmi“ bojov medzi jej rodičmi a táto situácia je nepriaznivá pre jej fyzický a psychický vývoj. Orgány starostlivosti o maloleté deti kvôli tejto situácii iniciovali konanie o uloženie výchovného opatrenia, ktoré sa vedie na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 8P/88/2024. I podľa odvolacieho súdu nariadeniu striedavej starostlivosti bráni výrazný rodičovský konflikt a neochota rodičov kooperovať, na nápravu je treba dlhší časový priestor a preto záver o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky považoval za správny s tým, že v prípade, ak konflikty medzi rodičmi prestanú, súd môže prehodnotiť formu výkonu osobnej starostlivosti.

5. Odvolací súd sa stotožnil s námietkou odvolateľa k rozhodnutiu o rozsahu styku s maloletou a jeho odôvodneniu. Prihladol na vyjadrenia matky predložené v odvolacom konaní, v ktorých poukazovala na harmonogram krúžkov maloletej a namietala, že otec realizáciou súdom určeného styku narušuje jej účasť

na nich. Z výsledkov vykonaného dokazovania podľa odvolacieho súdu vyplynulo, že maloletá do odchodu otca zo spoločnej domácnosti vyrastala s obidvomi rodičmi, má k otcovi citový vzťah, ktorý je treba naďalej upevňovať, že otec má pre osobnú starostlivosť o dcéru v rozsahu upraveného styku vhodné podmienky a má aj záujem starať sa o dcéru. Bral do úvahy, že úprava jeho styku s dcérou súdom prvej inštancie narúša jej účasť na krúžkoch, a preto v tejto časti napadnutý rozsudok zmenil a upravil bežný styk otca s dcérou v časoch podľa vyjadrenia kolízneho opatrovníka tak, aby umožňoval maloletej zúčastňovať sa na krúžkoch. Odvolací súd považoval za vhodné, aby otec maloletú preberal v školskom zariadení, ak je v predmetný deň vyučovanie. Rovnako odvolací súd upravil styk otca s maloletou počas sviatkov a prázdnin, tak aby bolo naplnené jeho právo podieľať sa na výchove maloletej dcéry a postupom podľa ustanovenia § 388 CSP, v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP, zmenil výrok napadnutého rozsudku, ktorým upravil styk odvolateľa s maloletou dcérou tak, aby jej umožňoval zúčastňovať sa na mimoškolských aktivitách a zároveň sa uplatnilo právo otca podieľať sa na výchove dcéry.

6. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala matka (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP a navrhla, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v zmeňujúcom výroku zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ako dôvod dovolania uviedla nedostatky odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý sa zaoberal iba nepravdivými tvrdeniami otca maloletej a jej podania s dôkazmi vôbec nebral do úvahy. Namietala nevykonanie dokazovania znalcom z odboru psychológie alebo psychiatrie, ktorý by zostavil psychologický profil otca maloletej, keďže ju, maloletú I. a plnoletú dcéru J. terorizuje, ako aj nevypočutie názoru maloletej v konaní. Uviedla, že navrhla rozšíriť stretávanie sa maloletej s otcom, ale takým spôsobom, aby to nenarúšalo jej mimoškolské aktivity. Uviedla, že otec narúša vyučovací proces maloletej tým, že sa s ňou nepripravuje na vyučovanie, čo je diskvalifikujúci faktor nielen pre striedavú starostlivosť, ale aj pre styk s maloletou v určenom rozsahu v priebehu týždňa.

7. K dovolaniu otec uviedol, že ho považuje za nedôvodné. Zdôraznil, že je v kompetencii súdu, aby rozhodol, či vykoná alebo nevykoná navrhované dôkazy a je zrejmé, že nariadenie znaleckého dokazovania, ktoré malo byť zamerané na vypracovanie jeho psychologického profilu, nebolo nevyhnutné v konaní o rozvod manželstva vykonať a na nariadenie dokazovania znalcom nebol ani dôvod, ktorý uvádzala dovolateľka. Podľa neho nebolo porušené právo dovolateľky na spravodlivý súdny proces ani odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu. Mal za to, že dovolateľka podaním dovolania iba potvrdzuje pretrvávajúci konflikt medzi nimi a využíva tento mimoriadny opravný prostriedok, i keď prípadnej zmeny úpravy jeho stretnutí s maloletou dcérou sa môže domôcť iným zákonným spôsobom (ak dôjde k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa). Uviedol, že dovolateľka namiesto toho, aby sa pokúsila o zlepšenie komunikácie s ním, dlhodobo odmieta intervenciu odborníkov úradu práce do ich vzťahu a odmieta zúčastňovať sa konzultácií a poradenstva, a to napriek tomu, že situácia si to stále vyžaduje a naďalej nerešpektuje úlohu otca pri starostlivosti o maloletú dcéru.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) účastník konania zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorého neprospech bolo napádané rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

9. V danom prípade dovolanie bolo podané vo veci starostlivosti súdu o maloletých, ktoré je upravené Civilným mimosporovým poriadkom. Vzájomný vzťah medzi Civilným mimosporovým poriadkom a Civilným sporovým poriadkom je upravený v ustanovení § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže § 76 a § 77 CMP o dovolaní neupravujú prípustnosť dovolania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých inak ako CSP, táto otázka sa posudzuje podľa ustanovení CSP.

10. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému

rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

11. Podľa ustanovenia § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

13. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa ustanovenia § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP v spojení s § 431 ods. 1 a ods. 2 CSP). V dôsledku tejto viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

14. Dovolateľka v danej veci vyvodzovala prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP pre nedostatočné odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu spočívajúce v tom, že sa súd v ňom nevysporiadal s jej tvrdeniami a pre nevykonanie navrhovaného dokazovania.

15. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane (v mimosporovom konaní účastníkom konania), aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

16. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z tohto potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu (I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018 - bod 26 a 5Cdo/57/2019 - bod 9 a 10) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné

na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov).

17. Pri posudzovaní prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia. Rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (3Cdo/41/2017, 3Cdo/214/2017, 8Cdo/5/2017 a 8Cdo/73/2017).

18. K námietkam dovolateľky proti hodnoteniu schopnosti otca starať sa o maloletú a dodržiavania stanoveného styku s maloletou, k tomu, že súd nenariadil zisťovanie psychologického profilu otca znalcom a nevypočul názor maloletej, t. j. k námietkam proti zistenému skutočnému stavu veci, dovolací súd uvádza, že podľa konštantnej judikatúry najvyššieho súdu nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP paušálne vyznievajúce tvrdenie o nedostatočne zistenom skutkovom (či skutočnom) stave veci súdmi, nevykonaní všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávnom vyhodnotení niektorého dôkazu (tu porovnaj 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017 a 8Cdo/187/2017).

19. Z okolností preskúmvanej veci dovolací súd vyvodil záver, že nižšie súdy v rámci zisťovania skutočného stavu veci (§ 35 CMP) postupovali v súlade so základnými princípmi civilného mimosporového konania, a to s vyšetrovacím princípom, princípom oficiality, ako aj princípom rovnosti účastníkov konania, najmä vo vzťahu k maloletej I. (čl. 4, 5 a 6 Základných princípov CMP). Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie obsiahlymi písomnými vyjadreniami účastníkov konania, výsluchmi rodičov a predloženými listinami. Z výsledkov dokazovania vyvodil, že je v najlepšom záujme maloletej, aby pre neschopnosť rodičov riadne komunikovať nebola nariadená striedavá starostlivosť o ňu (bod 16. odôvodnenia súdu prvej inštancie), hoci sú obidvaja spôsobilí osobne sa starať o dcéru. V tejto súvislosti hodnotil aj návrh otca a kolízneho opatrovníka na nariadenie znaleckého dokazovania na zistenie, či otec má osobnostné a povahové predpoklady na plnenie rodičovských povinností, ktoré návrhy zamietol, nakoľko by to na zistení podstatných skutočností o schopnosti obidvoch rodičov starať sa o maloletú dcéru nič nezmenilo a zdôraznil, že znalecké dokazovanie nie je prostriedkom na zlepšenie vzťahu a komunikácie rodičov a navyše by predĺžilo konanie, čo je v rozpore so záujmom na stabilizácii pomerov v rodine.

20. Podľa § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

21. Návrhy na vykonanie dokazovania predkladané účastníkmi konania nie sú pre súd záväzné a je na súde, aby tieto návrhy posúdil a rozhodol, ktoré dôkazy vykoná. Uvedené sa uplatňuje aj pri posudzovaní námietky matky, že súd nevypočul v konaní názor maloletej I. (vtedy 6-ročnej), keď jej postoj súd prvej inštancie zistil zo správ kolízneho opatrovníka ustanoveného v danej veci, na ktoré prihliadol.

22. Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutočného stavu veci zisteného súdom prvej inštancie, ktorý považoval vo vzťahu k výlučnej osobnej starostlivosti matky za správne vyhodnotený. Stotožnil sa s postupom prvoinštančného súdu, ktorý zohľadnil námietky matky, že otec nedodržiava súdom stanovenú dobu stretávania sa s dcérou a nepripravuje sa s ňou na vyučovanie, čo ho viedlo k záveru, že za takejto situácie nie je v záujme maloletej, aby sa otec na starostlivosti o maloletú podieľal vo forme striedavej starostlivosti. Po zistení, že otec má pre osobnú starostlivosť o dcéru vytvorené vhodné podmienky, s prihliadnutím na to, aby úprava styku zohľadňovala školské a mimoškolské vzdelávacie aktivity maloletej, upravil styk otca s maloletou podľa jej rozvrhu s upresnením, aby si ju v prípade, ak je v daný deň vyučovanie, preberal už v škole. Podľa zásady rovnakej starostlivosti rodičov o maloleté dieťa, upravil styk otca s dcérou aj počas prázdnin, aby bolo naplnené aj právo otca podieľať sa na výchove maloletej dcéry.

23. Dovolací súd po dôkladnom preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že prvoinštančný i odvolací

súd pri zisťovaní skutočného stavu rešpektovali ústavno-procesné zásady (zákaz tzv. deformácie dôkazu, opomenutého dôkazu, zásadu rovnosti zbraní, priamosti, voľného hodnotenia dôkazov), náležitým spôsobom zistili skutočný stav veci a po výklade a aplikácii relevantných právnych noriem rozhodli tak, že ich skutkové a právne závery nemožno v konečnom dôsledku považovať za svojvoľné, neudržateľné, ani prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

24. K námietke matky v dovolaní, že súdy nenariadili vo veci znalecké dokazovanie, dovolací súd ďalej poukazuje na to, že takýto návrh v konaní nepodala a dôvody, pre ktoré nebolo vykonané dokazovanie znaleckým posudkom na návrh kolízneho opatrovníka a otca, boli v rozsudku súdu prvej inštancie dostatočne vysvetlené. Vyjadrenie matky v dovolaní, že otec ju, ako aj maloletú dcéru psychicky terorizuje a znepríjemňuje im život, zistenia nižších súdov nepotvrdili (matka v návrhu na začatie konania uviedla, že otec má s maloletou dobrý vzťah) a súdy brali do úvahy skutočnosť, že medzi rodičmi boli v čase ich rozhodovania mimoriadne napäté vzťahy, ktoré videli k nariadeniu odborného poradenstva rodičom súdom, a to pre nevhodné správanie sa obidvoch rodičov.

25. Z odôvodnení rozhodnutí obidvoch nižších súdov, chápaných v ich organickej jednote ako celok (I. ÚS 259/2018) je tak dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov súdy pri nich vychádzali, akými úvahami sa riadil súd prvej inštancie, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k právnemu posúdeniu veci. V odôvodnení napádaného rozsudku odvolací súd prijaté rozhodnutie náležite vysvetlil a vysporiadal sa i s podaniami matky, v ktorých poukázala na nevhodné správanie sa otca narúšajúce plnenie školských povinností maloletej. V hodnotení skutkových zistení súdom neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Odvolací súd sa primerane dostatočným spôsobom vysporiadal s relevantnými odvolacími námietkami otca, ako aj vyjadreniami matky a kolízneho opatrovníka v konaní.

26. Vzhľadom na uvedené dovolací súd považoval námietky matky maloletej z hľadiska prípustnosti a dôvodnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP za neopodstatnené a preto rozhodol spôsobom uvedeným v prvej vete výroku tohto uznesenia.

27. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.